

opusdei.org

Verden trenger sterke forbedere for å motvirke den utbredte volden

I vår tid er det mange mennesker som vil ha fred, samhold og dialog. 2014 ble for meg nært knyttet til Álvaro del Portillos saligkåring, og minnet om denne biskopens vennlige sinnelag har ofte dukket opp for meg, fordi han formidlet så mye fred til de som befant seg i hans nærhet.

05.08.2015

Pave Frans alvorlige fremtoning i forbindelse med hans *Urbi et Orbi*-velsignelse sist jul gjordet et stort inntrykk på meg, fordi han vanligvis er så glad. Selv om den bakenforliggende årsaken til dette alvorret ikke direkte var hendelsene som hadde skjedd, tror jeg det kanskje henger sammen med vanskene han har med å skape fred i en verden som i dag bader i vold. Spesielt når denne volden i stor grad rettes mot de kristne i områder og land der de har bodd siden apostlenes tid.

For meg sluttet derfor Álvaro del Portillos år ikke 31. desember, men først på nyttårsdagen 2015, som også er verdens fredsdag, og jeg kommer til å fortsette med å anbefale ham som forbeder.

Personlig har jeg bedt om hans forbønn i mange julehilsener, siden jeg er overbevist om at han er en

sterk forbeder for familien, samfunnet og verden: tilsynelatende uløselige konflikter har blitt løst gjennom vår nye saligkårede biskops forbønn.

Da jeg i 1995 skrev ned mine minner om ham, beskrev jeg hans godhet og energi, hans hengivenhet og hans styrke. Freden og den indre styrken han hadde og formidlet til andre og som kom av hans forening med Gud var uforglemmelig. Å se hans godhet – som ikke var naiv, men var en blendende ro – fikk meg til å innse at alt dette var frukten av den kristne kamp, en seier som var resultat av at viljen og forstanden i hans energiske karakter helt og fullt fulgte Guds nåde.

Biskop Álvaro hadde allerede i ung alder et brennende ønske om at mennesker skulle leve i enighet, lenge før han opplevde borgerkrigens bitre erfaringer, som

for hans del til og med innebar perioder med fangenskap og flukt. Tre dager etter sin prestevielse (som var 25. juni 1944), feiret han sin første messe, på den hellige Ireneus dag. Hans hengivenhet til denne helgenen kom blant annet av at liturgien inneholder en bønn – som han kunne utenat – om fred. En fred som i dag kan virke fjern for mange mennesker på jorden med tanke på deres aktuelle livssituasjon.

Dermed etterkom han også de innstendige appellene om samhold mellom folkeslagene, som forrige århundres paver oppfordret til. Jeg husker at han før 27. oktober 1986 – da det ble holdt en økumenisk bønnedag for fred i Assisi – foreslo et tydelig mål for Opus Deis medlemmer: "Vi må anstrenge oss for å sende et sterkt bønnerop om fred i verden til himmelen, og til og med gjøre bot for dette målet."

Han hadde samme innstilling også når det gjaldt andre konflikter: fra dem på Balkan til dem i Midtøsten. Flere tekster finnes i *Rendere amabile la verità, raccolta di scritti*, som ble utgitt av *Ateneo Romano della Santa Croce* i anledning feiringen av femtiårsjubileet for biskop Álvaros prestevielse (Libreria Editrice Vaticana, 1995). Der beskrives også hans personlige engasjement i Johannes Paul IIs anstrengelser for fred i Persiabukta. Disse anstrengelser for fred gikk hånd i hånd med hans kamp for rettferdighet og var inspirert både av Pius XII og av Johannes XXIIIs encyklika "Fred på jorden" (*Pacem in terris*).

Fra tiden da han arbeidet med kirkeretten fremtrer fremfor alt en bok fra 1969, *Fieles y laicos en la Iglesia*, som lovpriser det døpte menneskes rettigheter. Jeg forestiller meg at han ville ha elsket pave Frans

budskap på verdensfredsdagen 2015, der paven peker på at fred er en konsekvens av at man prøver å utrydde de alvorlige overgrepene mot menneskerettighetene, som er kjernepunktet i dagens forskjellige former for slaveri.

Frans viser oss hvordan Paulus i sitt brev til Filemon forteller om sin tidligere tjener Onesimus; omvendelsen til Kristus "fornybrorskapet som grunnleggende forbindelse både for familielivet og for det sosiale livet." Mot dette brorskapet står slaveriets kriminelle handlinger, selv om disse er avskaffet etter loven: "Det finnes fremdeles millioner av mennesker – barn, kvinner og menn i alle aldre – som er fratatt sin frihet og tvunget til å leve under slavelignende kår." Paven bekymrer seg spesielt for det tause samtykke og likegyldigheten overfor ofrene for konfliktene og undertrykkelsen. I fjor jul talte han

igjen om dette, til tross for at mange enkeltpersoner og organisasjoner – også religiøse – daglig arbeider mot disse overgrepene. For å kunne skape fred i verden er det viktig "at brorskapet blir globalisert, ikke slaveriet eller likegyldigheten".

Pave Frans legger frem ambisiøse mål og ber om at alle deltar og samarbeider. For egen del slutter jeg ikke med å be om den salige Álvaros forbønn, slik at han fra himmelen kan fortsette med å bidra til fred og rettferdighet i en verden som for tiden er altfor plaget av dette

Salvador Bernal

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
verden-trenger-sterke-forbedere-for-a-
motvirke-den-utbredte-volden/](https://opusdei.org/nb-no/article/verden-trenger-sterke-forbedere-for-a-motvirke-den-utbredte-volden/)
(02.04.2025)